

עלון כפר מנחם

סיכות תשמ"א
ערב שמחת תורה

1. 10. 80
מס. 127 (477)

סיכום חיובי

מתוך דברי הברכה לחג הסוכות

...בראשית שנה זו עמדנו תוהים ונבוכים ושאלנו עצמנו כיצד לנווט את דרכנו כך שנגיע לסיום השנה ללא מפולת כלכלית. צעדיה הכלכליים של הממשלה פגעו בנו קשות, בעיקר הפסקת הסובסי-דיות למוצרי החקלאות והפסקת הכספים לפיתוח המשק. הבנו שלא נגיע למאזן חיובי אם לא נצליח לצמצם את הוצאותינו, הן הצרכניות והן הנלוות לייצור, ומצד שני - אם לא נרחיב את הייצור בכל אותם מקומות שזה ניתן. ואכן, בשיתוף פעולה של כלל החברים התמודדנו עם הבעיות... וסיכומים ראשוניים מראים לנו שאכן השנה תסתיים בצורה חיובית.

תוך המתנה ל"פריצת הדרך" ליצוא - הכיוון העיקרי שיאפשר לנו הרחבה - המפעל יתרום לנו הכנסה של כ-40 מיליון.

הצליחה, ע"י שינוי גישה ומאמץ צוות, לעבור את המשבר של תחילת השנה ולהגיע למצב שההזמנות הן מעבר ליכולת הביצוע. ס"ה הכנסת המפעל תעבור את ה-10 מיליון וזה מכובד מאוד.

נהנתה מגשמים בתחילת השנה, אך עצירת טרם-עת מנעה קבלת יבולים טובים יותר. ס"ה קצרנו 911 טון חיטה ו-180 ט" חציר. הכנסת הפלחה תסתכם בכ-13 מיליון.

אנו עדיין בתחילת הקטיף...השדות, שכולנו "טיי-לנו" בהם בראשית גידולם, נראים יפה, ואנו צופים יבול של קרוב ל-1100 טון, וביחד עם התירס שהענף גידל - צפויה הכנסה של כ-62 מיליון.

היתה זו שנה קשה. קטפנו 400 טון פחות מאשתקד וההכנסה תסתכם בערך ב-8 מיליון.

מתקדמת יפה מבחינה מקצועית. חנובת החלב הממוצעת לפרה היתה השנה כ-8750 ליטר - הישג בהחלט מכובד. הכנסת הרפת תהיה השנה כ-30 מיליון.

הצליחו לייצר 1000 טון פטמים (שחלקם עדיין ממ-חינים להעמסה ומשלוח בימים אלה) וכ-2,800,000 ביצי רביה. ס"ה הכנסת הענף תהיה כ-90 מיליון.

כל הנתונים האלה ביחד מראים שהמשק ייצר השנה בהיקף של 265 מיליון, לעומת 124 בשנה הקודמת. אך האינפלציה דהרה יותר מהר ולא הצלחנו להשיגה. לאור הצלחתנו לצמצם בהוצאות הקיום ולהוריד את חלקה של הריבית הקוטלת בנו - נסיים את השנה במאזן חיובי.

ברור כבר היום שהעחיד הקרוב אינו צופה לנו חיים קלים, ועד שלא יוחלף המשטר ולא תשתנה הגישה לחקלאות - ניאלץ להמשיך באותה מדיניות שנקטנו השנה והוכחנו לעצמנו שזה אכן אפשרי.

חג שמח לכולנו!

קיבוץ בצבעים חיים

בעקבות "שידורי הקיבוץ" בימי סוכות

יש סופרי קיבוץ שבתיאוריהם משחק הקיבוץ כזירת התגוששות והתגעשות מתמדת, כמעמד של עימות נצחי של עוינות בין הפרטים לבין עצמם ובין הפרט והציבור. סבל גוף, לבטי מצפון, חיבוטי נפש ומצוקות רוח - אלה כניכור ומציית דמותו של הקיבוץ ויושביו המיוסרים.

שונה מאוד תפיסת הקיבוץ ביצירותיו של אמנון שמון, איש כפר בלום (יליד חלב אשר בסוריה אשר את תהילת יהודיה טר בספרי סיפוריו המקסימים). גישתו אל הקיבוץ מאוזנת, שקולה, רחבת יריעה. הנה שודרה בשבת האחרונה, בשעת "רדיו-דרמה", מסכת מפרי עטו בשם "קיבוץ הוא קיבוץ הוא קיבוץ", הקשבנו לה בהנאה ובהזדהות ומצאנו בה קיבוץ בגודל טבעי, אספקלריה נאמנה לפנינו הרבים.

היום הארוך והמייגע, ליאות גדולה יורדת על הערב, שינה טרופה בליל קיץ לוהט - והתגברות-מחדש עם הקימה שבטרם שחר ליום עבודה חדש, הצפוי להיות "אפור כקודמו" ושטא דרוקא "גדול כקודמו".

פרקי הפיוט המקשרים בין חמונה לחמונה עוד מוסיפים מימד של רוחב מבט, של פיוס, של שאר רוח.

גם קיבוצו של א. שמוש אינו מוגש כאידיאל ולא כגן עדן (אפילו לא של שוטנים), אינו כליל השלמות והיופי. אדרבה, אמנון שמוש לא חוסך את שבט ביקורתו, אף מצליף בו במ-קומות תורפה רגישים וכואבים. בדמויות ובסיטואציות החולפות ביעף במסכת זו, מוצאים להם ביטוי ברור ואף בוטה היצרים והקנאה, קטנות המוחין וצרות האופקים, הבדידות וה-כשלוץ.

לא, אין זה קיבוץ קל ונוח, קיבוץ ורוד וחייכני, מרגוע-לעמל. אינו מציע פתרון לכל חידות החיים. אבל זהו מקום שניתן לחוות בו כל חוויות אנוש, ביחידות וב-צוותא. קיבוצו של שמוש - על כל מתחיו תסכוליו ומכשלותיו - מוצג לפנינו כמקום שאפשר לחיות בו גם בלי מרה שחורה, ואולי אולי (אוי לתמימות הזו!) גם קצת להאמין בו.

אחד ה"רישומים" מציב לפנינו בצבע חי את דמות החבירה שכנראה לעולם לא תחוש סיפוק, כי מיהו עשיר - השמת בחלקו, ואילו היא מודדית את חלקה שלה לא כמה שיש לה אלא כמה שקורץ לה בבחי שכניה... רישום קצר אחר מבליט את יסוד השררה שב"עסקנים" המסוריים; אחר - את הלומות הבורס של הנערים על העו-לם הגדול, המפתה, הסומן בחובו את כל הגאולות והישועות.

הסופר המחזאי מציג לפנינו - במעת-לעת קיבוצי סס-גוני - את חלוף שעות היום, את כל הגלריה של עובדי השדה הדיר והרפת וכן את בעלי הצווארון הלבן, את החבר הזחוח, המרוצה-מעצמו ("קל למצוא את ביתי: הוא עומד ליד הפורד-אסקורט החדש, המבריק!") את היוצר והחולם, את הזוגות האוהבים ואת המנוכרים. ריח הזיעה עולה מתוך

י ו א ל ד ר ו ם

ל נ ח ק ה ומשפחתו במלאת לך שבעים

ל י ו ד ל - בהגיעך לגיל 65

ט ו ד ל

על אף הפצרותינו המרובות, לא זכינו לקבל בשנת תש"ס שום אינפורמציה מהנעשה במוסד "צפית", מלבד מה שהצלחנו ללקט באקראי מתוך דפי עלון התלמידים "צפופית" שיצא לאור לעתים קרובות. על כן כפולה שמחתנו על שנמצא סוף סוף מי שקיבל על עצמו (ואף התחיל להגשים) מטרת מידע קבוע ושוטף על "צפית" - הריהו רובי ק - ומקווים להמשך רצוף ופורה. הנה תוכנו העיקרי של "דף קשר" ראשון, הנושא את התאריך 21.9.80.

צפית בתחילת תשמ"א

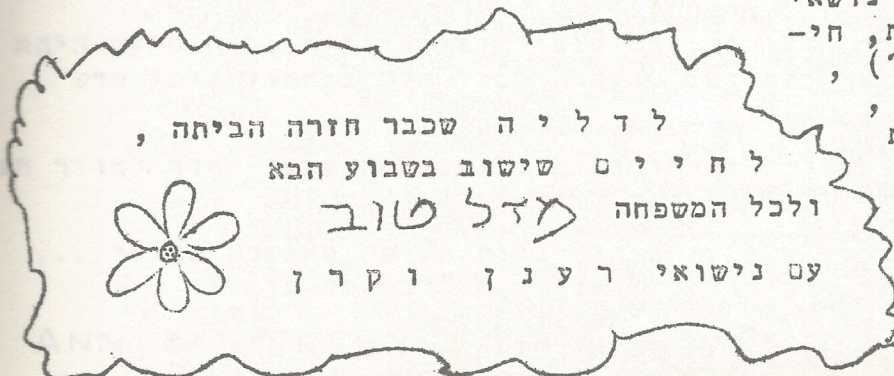
השנה נכנס למסגרת שעות המערכת של המחנכים פורום מחנכים. דבר זה מאפשר להגשים צורך ישן ולכנס את המחנכים מדי שבוע לדיון בשאלות חינוך, בכל הרמות - מעשיות ועיוניות. עד כה נערכו שלוש פגישות של הפורום. הראשונה גיבשה דפוסי עבודה וניתחה את אירועי ראשית השנה במוסד; השנייה עסקה בשאלת ההשתלבות של כיתות ח' במוסד. הפגישה השלישית נערכה - יחד עם מדור המוסדות של הקבה"א - בנושא בחינות הבגרות במוסד החינוכי...

*

דמויות חדשות: רני טריינין מבית ניר הוא הרכז החברתי בניגוד לשנים קודמות זהו עתה תפקיד מלא, למשך 3 ימים בשבוע... רני גם אחראי לחוג הרעיוני ולתורת הקיבוץ... מחנכים חדשים: עוזי פינקרפלד מרבדים מחנך את קבוצת "סהר", במקום גאולה פינקרפלד: הכל נשאר במשפחה... בכיתת י' נכנס יזהר מכפר מנחם כמחנך קבוצת "להב"...

את משה נחתומי, שסיים 3 שנים בתפקיד מזכיר המוסד, מחליף ישה מנגבה...

חג שמח!

השנה החלה בטימן כמה חידושים. הבולט שבהם הוא יום העבודה הארוך. עכשיו נראה סדר השבוע כדלהלן:

ימי ראשון ורביעי: יום ארוך במוסד. אין עבודה בקיבוצים, אה"צ והערב "מכוסים" בחוגים מכל הסוגים. ביום שני נוטע הגוף הבוגר (גו"ב) - ב-12.30, אוכל בקיבוצים ועובד. הגו"צ (גוף צעיר) נוטע ב-14.30. ביום שלישי עובדים בקיבוצים וחוזרים למוסד ב-18.00. יום רביעי, כאמור, יום ארוך. יום חמישי - כמו יום שני, אלא שהגו"צ נוטע מוקדם והגו"ב מאוחר. חוזרים למוסד בערב. ימי שישי ושבת - כמו בשנים קודמות.

יום העבודה הארוך הוא נסיון חדש וייבדק במשך השנה מ-3 אספקטים: כלכלי (מידת החסכון בעלות הנסיעה); חברתי (השפעת ההסדר על הפעילות החברתית); והעבודה בקיבוצים (ע"י מטפלות הבית). לפי תוצאות הבדיקה יוחלט בנושא ביחס לשנים הבאות.

*

השנה הונהגו לימודי בחירה בהיקף רחב יחסית. הגו"ב (י' עד י"ב) לומד 12 שעות (מתוך 36) בחוגי בחירה, המפוזרים על פני כל ימי השבוע. נושאי החוגים הם עיוניים (ספרות מורחבת, חינוך ופסיכולוגיה, פילוסופיה וכו'), מקצועיים (מכונאות, שרטוט וכו'), מעשיים וכו'. כן ממשיכה במסגרת הבחירה - המגמה האמנותית.

*

מכתב אהב
אני ואתך

אליס אולסטרלי

מלבורן

לשרה ספער שלום !

סלחי לי על שמכתבי כל כך מאחר להגיע ולהודות לך על היחס הנעים ועל הכנסת האור-חיים שגיליתם כלפי בקיבוץ .

... תקופה זו בכפר מנחם הייתה בשבילי, ללא טפק, אחת החוויות הנפלאות בחיי, ואני מקווה שאוכל לחזור לישראל לשהות ארוכה יותר, אולי כבר בשנה הבאה ...

די קשה לי להתרגל שוב ל"מי-רוץ העכברים" של החיים כאן, הייתי מעדיפה בהרבה להיות בקיבוץ ולקסוף תפוזים...

שלום ולהתראות

HELEN

*

אוטלי

לשרה היקרה,

...לאחר שתזרתי בשלום אל "הצד השני" של העולם, אני חשה צורך לומר תודה רבה לך ולכל חברי כפר מנחם על כי נתת לי את האפשרות להתנסות בחיי קיבוץ . הייתה זו לי תקופה נפלאה, ואני אשוב ואזכור, אשוב ואספר בה, בעזרת הצילומים והזכרונות, למשך שנים ... נסיון חיים בעל ערך כה רב שאני ממליצה עליו בפני כל מי שאני פוגשת ...

בדרך הביתה עברתי בהודו ותאילנד, בסינגפור ואינדונזיה . הנסיעה הייתה מלווה לעיתים בכדידות ואף בפחדים...ועמדתי בכל אלה בבטחון אישי חדש שרכשתי לי בקיבוץ ...

יש לי עבודה ב...ניקוי משאיות ואוטובוסים...ואני מתגעגעת מאוד לאויר הצח ולשמש בפרדס ...

עוד פעם תודה רבה לך שרה על שסייעת בידי לבלות תקופה מאושרת כל כך ... כל הזמן אני הוגה בישראל ובקיבוץ... ואני מאחל לכם כל טוב !

ANN BATTERSBY

להתראות !

(בעברית !)
הנה עיקר תוכנו של מכתב שהייתי בלתי מוכנה
מאחד החברים המרכזיים של חוג צעירים אשר
ארגן נחום שור בשנה שעברה, במסגרת מפ"ם .
הנה גם הזדמנות לחברינו לתרום תרומה
בעלת משמעות להידוק הקשר והקרבה בינינו
לביניהם ולקדם בכך את עומק פעילותם ואת
סיכויי עלייתם לארץ (ולקיבוץ ?) של רבים
מאנשי החוג הפעלתני הזה .

ניו יורק
28/8/80

שלום חברים,

אני חבר בארגון הנקרא "אמריקנים למען ישראל מתקדמת" . הארגון שלנו מסונף לבדידת העולמית של מפ"ם . אישי, אני בן 26 והנני עובד כעורך ראשי של הירחון שלנו ISRAEL HORIZONS . לאחרונה הקמנו בתוך ארגוננו קבוצה חדשה בשם "חוג אנילביץ" המורכב מאנשים צעירים, בגילים 20-35 שנה . ולכן - אני כותב אליכם .

בחוג שלנו כ-30 חברים פעילים המוכנים לפתח יחסי התכתבות עם חברים בחטיבה הצעירה בקיבוץ-כס . היינו רוצים להתכתב בשני מישורים : האחד - על בעיות ישראל, הציונות, סיכויי השלום ועוד נושאים בעלי משקל ; השני - בקשר האישי שבין חברינו בניו יורק לבין חברים צעירים שלכם .

אנו גם קשורים עם "דור ההמשך" של ההסתדרות הציונית העולמית, ולבטאון שלו "דו-שיח" . אנו מעוניינים להגדיל את מספר האנשים שמזדהים עם השמאל הישראלי הקוראים רבעון חשוב זה .

בנוסף היינו גם רוצים לקבל שמות וכתובות של חברים הקוראים אנגלית המעוניינים לקבל את העתון - הוא יישלח להם חינם ...

הנני מסיים בברכה "לשנה טובה" ומצפה לשמוע מכם בעתיד הקרוב .
בברכה

א ר י ה ל י ב ו ב י צ

חוג אנילביץ, מפ"ם - ניו יורק

150 FIFTH AVE.

NEW YORK, N.Y. 10011

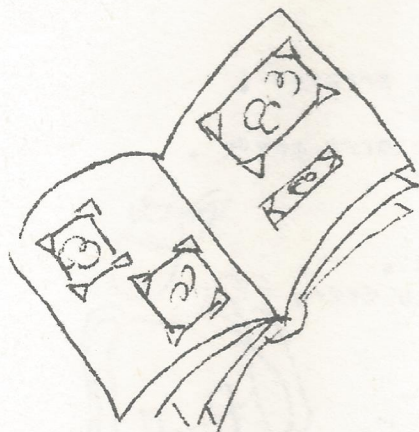

ילדי "סלע" היו הכיתה הראשונה בבית הספר של כפר מנחם.
 "לבנה" - הקבוצה הראשונה במוסד המקומי.
 ואילו קבוצת "אמירים" (בני כיתת "טנונית" שלנו שהתאחדו
 עם ילדי רבדים) עשו היסטוריה בכך שהם פתחו את
 המוסד ה מ ש ו ת ף . הקיץ מלאו עשר שנים לסייום הלימודים
 שלהם. שלומי גרבר תפס יוזמה וזימן "כנס מחזור", שהתקיים
 ברבדים בחודש שעבר. הדברים הבאים נכתבו "לכבוד המאורע",
 ואנו מפרסמים אותם בתקווה שיש בהם עניין לרבים.

שש שנים תמימות

חיינו יחד שש שנים תמימות / עברנו ימים קשים, אך גם חוויות ועיסוקים.
 חוויות של קבוצה צעירה הפועלת כגוף מלוכד /

בואו, נצלול הערב בים הזכרונות / ונדפדף ביחד באלבום החמונות.
 ומולך זכרונות אישיים של כל אחד ואחד.

הכל התחיל בשנת תרפפ"ו, באחד בספטמבר.
 עדה ילדים, שעוד לא הייתה אפילו עדר,
 הצטלמה בשורה הראשונה, כשמעליה שורות הבורגנים.
 זו הייתה הופעת הבכורה של קבוצת "אמירים".
 בלילה נכנסנו למוסד פתדש
 עם ביצה על הראש, שצופה גם בדבש,
 וכשכל הלכלוך הזה במי ביוב נשטף -
 הפכנו את מוסד כפר מנחם למוסד משותף.

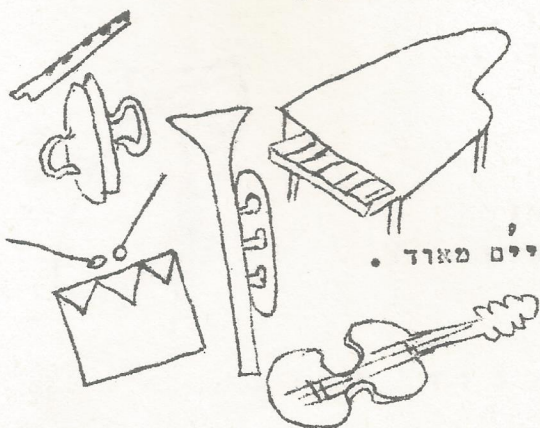
כיתה ז' כשמה כן היא - קשה, אך לא כל הזמן.
 היו בה הרבה חדש ומעניין, אך גם לא מעט בלבן.
 התאמצנו מאוד לאמץ את כל ילדי רבדים
 ובכל פעם שנסעו הביתה, היינו בצער נפרדים.
 עבדנו בגן ירק, בדיר עיזים, בבית ובמטבח,
 התפלחנו לסרט, ובשיחת-החברה מרדכי קריסטל ממש רחח.
 פתאום היה לנו מורה לכל נושא, ושיעורי בית המון,
 וגדעון וברכה, המחנכים, שניסו לשמור אותנו בכיוון הנכון.

כיתה ח' הייתה השנה של אברמלה שור
 שהיה המדריך הכי מוכשר וגם הכי מסור.
 הלכנו אחריו מים אל ים, צייחנו לו בלי אומר
 וזכינו בעזרתו במקום הראשון במחנה ל"ג בעומר.

ובחינוך - ברכה הלכה ודינה באה, ואת גדעון החליף חיים
 שהיה נתלה בין שני שולחנות ומנדנד את הרגליים.
 עם ידיו השלובות לאחור, וראשו הסב
 היה חיים כבר אז בגיל בו הוא עכשיו.
 בין "חורדוט" ל"סקרמנטו" היה מלעיטנו שאר-רוח
 ומתבל בחכמה יהודית לקינות.

כיתה ט' היא שנת התבגרות מפתיעה:
 אנו בוגרי הגוף הצעיר וגם מדריכים בתנועה.
 מוזיקה קולחת לה מכל פינה -
 כלי קשת, כלי נשיפה, מקהלה גדולה ומקהלה קטנה.
 טיילנו בין פסגות הגליל - למטולה, תל-חי ופרוד,
 שלה"בנו בישיבת אור-עציון ושבוע אחר-כך היינו דתיים מאוד.

שלושה שבועות המתנה, ושישה ימי מלחמה
 שינו בחתף את עולמנו ואת גורל האומה.
 וכעוד סיפורי קרבות נשמעים מכל הצדדים -
 הושיבו אותנו בכיתה לסיים את שנת הלימודים.

כיתה י' נפתחה בטיול מאורגן -

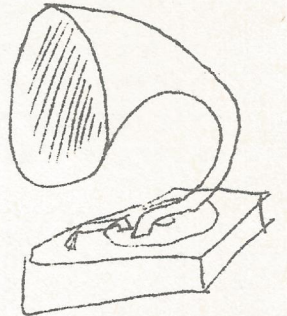
נסענו לראות את הגדה המערבית ואת רמת הגולן .
בחנוכה טיילנו , עם עמוס-סו , במידבר יהודה ,
ירד מבול בדרך מעין-פשחה , וכמעט התייבשנו במצבה .
עסקנו בספיריטואליזם , ריאיינו נשמות התועות בחלל ,
עד שהחברו שאת הכוס מזיזה לא אצבע אלוהים , אלא אצבעו של אייל .

נסחפים עם הזרם מבלי לפגור - / אנחנו עכשיו כבר בגוף הבוגר .
וכמה בנות שהראו בגרות-גוף / היו לנושאי היזורים וליטוף .
זוגות ראשונים , בכורי אהבה , הופיעו בשטח : / שלמה ורבקה , רונית ודני ; אוהבים לנצח
ואתה עומד על המדפסת , מביט מן הצד / לבך מבקש להתייפח , כי אתה כל-כך לבד .

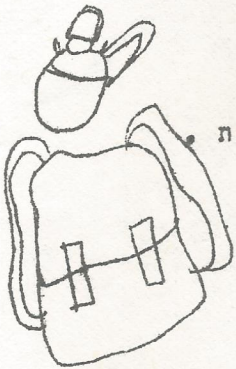
בקיץ נסענו לראות הופעה בהיכל התרבות
שארגן אייבי נתן לכבוד ילדי ביאפרה , שלא רצו למות .
כלילוח באנו לצריפים של שיבולת , ולקולו של פטיפון צרוד
חסנו לראשונה את מה שמרגישים כשרוקדים סלו צמוד .

כיתה י"א הייתה שנה שהביאה שינוי ערכים :

קולות חדשים של "אני רוצה" גוברים על "אנחנו צריכים" .
לאברמי ושלמה ויחרנו על השתתפות בטיול חנוכה
ושלחנו אותם (אחרי קרב מר עם גזעון) לנגן בתזמורת גדנ"ע .
בטייל עצמו , טיול מכושפים , חרשנו את כל המידבר ,
וכל המקומות שאליהם הגענו נראו אותו הדבר .

ביקר הצ'יליאנים גרם לנו להתעוררות כללית .
היתה זו תקופת פעילות מאומצת - יומיה וגם לילית
בהצלחה רבה הכנו את מסיבת פורים
שגם הייתה טבילת האש שלנו כבוגרים .
ועל מנת להדגיש הבגרות-בזמן הטיול השנתי -
התעכבו הבגים מאחור ועישנו באופן פרטי .

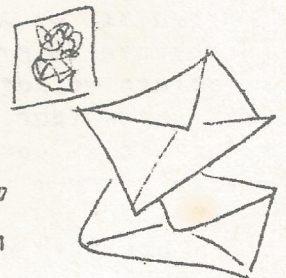
יו"ד-בי"ת , שתי ארתיפת , האוצרות את סוד-הנעורים ,

ועבורנו - הזדמנות אחרונה להרגיש ולפעול כבוגרים .
שבוע שלה"ב בעיר ההומה / שינה מושגים על פועל ועל עבודה .
ד"ר לנצט הסביר לנו מתי לעשות מה / ואיך למנוע את ביקור החסידה .

וכמובן - סוכריית הסיום , שייחלנו לה וכה הלהיבה :

השבועיים הבלתי-נשכחים שביילנו בגבעת חביבה .
חרזנו משם והתחלנו מיד לעבוד על מופע הסיום ,
עשינו מזה די הרבה רוח , אך לא יצא כמעט כלום .
וכיוון שלא מצאנו את מידת היוזמה הדרושה -
שנות הינוך ארוכות , שנות ילדות מתוקות , נסתיימו בענות-חלושה .

שוב חוזר הניגון שזנחנו מזמן ,
שהמרצו אותו בדברים פחותי-ערך ,
אך עדיים כוכבים , לבנה וענן
כי זוכרים עוד את הדרך .

שיהיה לכם ערב יפה , אמירות ואמירות ,
ונתראה שוב כולנו בקיץ חש"נ , כליל העשרים !

א ל י ע ז ר ד ר ו ם

(ציריך , 16.8.80)

החג בקיבוץ

יש לו לקיבוץ שיטה מיוחדת במינה לקיום חגים קבל עם ועדה : בוחרים צוות חג, לפעמים אך סמוך מאוד לתאריך החג - וכל שאר הקיבוץ אינו מתעניין ואף אינו מוכן לעזור לאותם "מסכנים" אשר נטלו על עצמם, מתוך מזוכיזם, את משימת קיום החג. מותחי ביקורת ישנם רבים, אולם המרגיז מכל כאשר אלה באים דווקא מקרב אותם חברים שלא נאותו להזיז אפילו אצבע או לווטר על מתנדב, על עגלה, על טרקטור וכו'.

בסוכות הרגשתי היתה שהחג הוא אך ורק שלי. מאותו רגע שבלה הצליחה להפיל אותי בפח - העניין הפך שלי ושל עוד מספר קטן מאוד של חברים. חברי הקיבוץ אינם רוצים ומוכנים לרקוד, אבל רוצים שירקדו לפניהם; להופיע - חס וחלילה, אבל הופעות - כן.

ייתכן שהגיע הזמן להפסיק את האשליה הגדולה ששמה חג בקיבוץ. יש כל מיני אפשרויות לחוג את החגים: בשכונות, משפחות, כיתות וכו'. הרי חלק גדול של החגים אנו מקיימים רק למען הילדים. - כנראה שאני תמים, אולם סבור אני שציבור אינו זכאי ליותר ממה שהוא מוכן "לשלם" במובן הרחב ביותר של המילה.

ע ז ר א

איך הולך

מכול מפ"ס ירד עלינו בכת אחת. בערב שבת מסר שלמה אליאב על התארגנות מפ"ס למערכת הבחירות, אך אחרי הגלידה החליט רוב באי המועדון להצביע בעד... פרניה.

למחרת התקיימה הרצאה מעניינת, תוך ניתוח אינטליגנטי ושקול של המצב, מפני בנקו אדר, עורך "חותם". לקחו חלק בדיון: נחום שור, צילה ברגר, מחס, יחיעם ויגאל ברק. נימת דברי כולם היתה נעדרת התלהבות במודגש!

ספורטאית חשרי: ניבה מור, אשר צלחה את הכינרת (עם בנה אופיר) וכעבור יו יום יצאה יחד עם שני בנים גם לצעדת ירושלים, ואחה שרה בולדנבה, דוד עמיר ומרים ואלני אלמן. לצועדים הידד!

כה לחי לדליה דוידוב היוצאת עכשיו לקורס הכנה לשירותה בצבא - בבית ספר שדה !!

תודה למעשרים: שער: תלמה, ע' 6-7: ז' וז' י, כל השאר: אביגדור.

ערב סוכות - שוב במיטב המסורת המחודשת שלנו של השנים האחרונות: המון הפעלה עצמית, דימיון ויזומה אישית וקולקטיבית, סוכות יפהפיות צומחות תוך שעה אחת מתוך שלדי המתכת והעץ לשמחת ילדים וגדולים גם יחד. מזיגה נאה בין היחד הגדול, החוגג, לבין חגיגה משפחתית! הכל מוכן, כיבוד בשפע, אורות חג - אז למי זה איכפת שה-תכנית האמנותית לא היתה כל כך מאה! ריקודי חסידים של צפרא ומחול הילדים והו-ריהם שעה ארוכה לאחר מכן היו סיום מוצלח של ערב חג טוב. כמה חבל שסיכומו של ראש הצוות עגום כל כך!

תכונה רבה סביב בית הבנים, כבישי אספלט שחורים נמחחים, מבריקים בשמש, כלפי מעלה ומטה, אל הכביש הגדול ואל שיכון ו'. סיום המלאכה נראה באופק הקרוב!

מועדים לשמחה!